

vilde ogsaa foreslaa, at Viceformanden paa Raadets Vegne blev bemyndiget til straks at telegraferer Henstillingen til Hans Majestæt Kongen.

2det Medlem for Frederikssted (Brown) udtalte, at det ikke havde været hans Mening at tage Ordet med Hensyn til nærværende Forslag, men simpelthen kun at stemme for det. Efter at have hørt den højttærede Formands (Lawaetz) Tale, hvis tydelige og oplysende Udtalelser maatte være overbevisende for alle, følte Taleren endyderligere, at der ikke kunde være videre for ham at bemærke, men han skulde dog tillade sig at fremhæve, at han nu havde levet 58 Aar under det danske Flag, uden at han nogen Sinde i denne lange Periode havde været Genstand for den mindste Ulempe, og derfor kunde han ikke andet end ønske, at det maatte blive med Øerne som hidindtil. Naar vi her tale om egenkærlige Motiver, saa gad han nok vide, hvilket Menneske der ikke i en eller anden Henseende var egenkærlig? Men lad os ikke forglemme, at naar der findes Folk, som haabe og vente næsten alt af en Overdragelse af Øerne til de Forenede Stater, og som derfor ville stemme for en Overdragelse, saa findes der paa den anden Side ogsaa Folk, der ikke kunne nære de samme Forhaabninger og Forventninger, og som foretrække at blive, hvor de ere. Det er fuldstændigt naturligt og rigtigt, at begge Parter skulde høres, og at enhver skal have Lov til at udtale sig. For sit Vedkommende havde han altid været og vilde altid være en bestemt Modstander af Afstaaelse, for saa vidt som det skulde være til de Forenede Stater.

Iste kongevalgte Medlem (Quin) udtalte, at han beklagede, at der var blevet indvarslet til dette Møde: Hvorfor var det i det hele taget blevet indvarslet? Det var blevet sagt, at det var, for at man kunde drøfte og vedtage en Resolution angaaende et Andragende til Kongen, vedrørende Spørgsmaalet om Afhændelsen af denne Ø til de Forenede Stater. Men til at begynde med vil jeg udtale, at Paastanden om Afstaaelsen af denne Ø til de Forenede Stater er ikke korrekt, og kunne vi stole paa, hvad der fortælles, om at der føres Underhandlinger? Hvis man nu imidlertid antager det for at være sandt, at der finder Underhandlinger Sted i fornævnte Retning, saa skulde man dog tro, at Meningen maatte være, at vor Regering, Kongen indbefattet, var villig til at afslutte en Salgstraktat med de Forenede Stater. Skulle vi nu til at stille os i Opposition mod denne Regering? Og det, skønt vi hverken vide, om det er sandt, hvad der siges, eller ikke. Men hvorfor ikke vente, til der foreligger noget bestemt, eller til man afæsker os vor Mening? Vi høre i Dag fra Regeringen, at den har ingen Meddelelse at gøre angaaende Spørgsmaalet, og over for dette og andre Fakta vilde det synes, som om vi arbejdede i Mørke. Dette Møde er sammenkaldt for at anmode Medlemmerne om at handle, skønt der i Virkeligheden ikke foreligger noget, i Retning af hvilket man kan handle. Vi se, at i Danmark er største Delen af dem, der have udtalt sig, gunstig stemte for at sælge Øerne; der er andre igen, som ere anderledes sindede, og der er Meningsforskel om dette Spørgsmaal. Nu med Hensyn til St. Croix — og her maatte han tale forsigtigt — saa er ganske vist største Delen gunstigt stemt for absolut at forblive under Danmark, og dersom Danmark kunde bestemme sig til ikke at sælge, saa vilde alle være tilfredse med at blive under dansk Herredømme, og ingen vilde være vred over, at Salgsforsøget var mislykket, men alle vilde være glade derover. Han vilde i den Henseende tillade sig at bemærke, at naar der taltes om denne Sag, saa maatte han fra-